

CHIA SẺ NỘI DUNG HỌC TẬP

ĐỀ TÀI 403

THỂ NÀO LÀ TÙY DUYÊN

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 5h50' sáng thứ Ba ngày 05/01/2021.

Tùy duyên là tùy theo giáo huấn của Phật Bồ Tát, tùy theo giáo huấn của Cổ thánh Tiên hiền. Phật Bồ Tát tùy theo tánh đức, tùy theo tâm thanh tịnh đến hóa độ chúng sanh.

Tùy duyên không phải là tùy theo tập tánh, vọng tưởng phân biệt chấp trước của bản thân mình. Tập tánh gồm tự tự lợi, năm dục sáu trần, danh vọng lợi dưỡng, tham sân si mạn. Trong 16 tập tánh tiêu biểu này còn có rất nhiều tập tánh vi tế khác. Chúng ta sử dụng nhiều danh từ nhà Phật nhưng không thực sự hiểu ý nghĩa thâm sâu.

Phật Bồ Tát tùy duyên mà không phan duyên.

Người học Phật y theo lời dạy của Phật.

Người học trò y theo lời dạy của Thầy Cô.

Người làm con y theo lời dạy của Cha Mẹ.

Công dân một đất nước y theo quy định của quốc gia.

Nếu chúng ta không tùy thuận theo những trật tự này, không y theo như vậy là nghịch duyên.

Chúng ta có chỗ nương về rất chắc chắn nhưng chúng ta không hề biết, từ lâu đã buông bỏ. Chúng ta tùy theo tập tánh xấu ác, tùy theo tham dục của bản thân mà làm.

Mười ác nghiệp của “Thân, khẩu, ý”

Thân có 3 nghiệp: Sát, đạo, dâm

Khẩu có 4 nghiệp: Vọng ngữ (*nói dối*), thiên ngữ (*lời lẽ thô thiên*), ba phải (*nói hai lời*), xảo ngữ (*lời lẽ khiêu khích*)

Ý có 3 nghiệp: Tham, sân, si

Công phu nội tâm có pháp niệm Phật.

Tín: Tin sâu

Nguyện: Nguyện thiết

Hạnh: Hành miên mật

Khi ta đi đến ngã ba thì không biết phải nên đi đường nào. Khi ta đi đến ngã tư thì càng không biết nên đi đường nào. Khi không có bản đồ, không có la bàn thì ta không không biết phải đi theo phương hướng nào.

Chúng ta không có chỗ nương về khiến cho con cái cũng không có chỗ nương về. Chúng ta học đạo đức Thánh hiền để đối nhân xử thế tiếp vật, y cứ theo Phật Bồ Tát, nương tựa vào Phật Bồ Tát, cứ chân thật y theo như vậy mà làm.

Hòa thượng, Thầy Thái Lễ Húc, pháp sư Định Hoàng... là những tấm gương thực tiễn để chúng ta noi theo. Cô giáo thì phải làm tròn bổn phận của cô giáo, không nên đi làm những việc không đúng bổn phận. Công đức trông người rất lớn.

Học Phật, học đạo đức Thánh hiền là để trau dồi chính mình, khuyến khích mọi người cùng học. Học không phải để trả bài, để thi lấy điểm. Học Phật phải có được thọ dụng, sinh trí tuệ, không phải càng học càng mơ mơ hồ hồ, càng học càng khờ dại. Học Phật phải y cứ theo lời giáo huấn của Phật, Bồ Tát, cổ Thánh tiên hiền mà làm, y giáo phụng hành theo lời giáo huấn trên Kinh điển. Tùy theo tánh đức thì không có phiền não.

Nếu tùy thuận theo ý nghiệp, tùy thuận theo tập khí phiền não của mình, tùy theo dục vọng và cách nghĩ cách làm của chính mình thì đây là “phan duyên”. Phan duyên thì phiền não.

Trong một đoàn thể, chúng ta có lãnh đạo. Chúng ta phải tùy theo sự hướng dẫn của lãnh đạo mà làm. Chúng ta làm ra hình tượng tốt của người học Phật thì công đức rất lớn vì mọi người nhìn vào chúng ta mà học tập theo. Chúng ta làm ra hình tượng xấu của người học Phật thì tạo tội nghiệp rất lớn vì chúng ta ảnh hưởng xấu đến mọi người. Ví dụ nếu chúng ta làm trường mà bị cản trở thì giao hết lại cho họ, nhường hết lại cho họ, coi như Phật sự chúng ta đã viên mãn. Nhân quả ai làm người đó chịu. Hòa thượng đã nhiều lần nhường cho học trò, nhưng Ngài không nói.

Nếu chúng ta học Phật không đúng thì càng học càng tự hại mình vì luôn tự cho mình là đúng. Chúng ta phải theo trình tự mà làm. Chúng ta tùy thuận theo tâm yêu thương, tâm trách nhiệm mà làm. Chúng ta tùy theo giáo huấn của Hòa thượng mà làm.

Ba từ trong logo của Hệ thống Giáo dục Khai Minh Đức là: Tự tin, tình yêu, trách nhiệm.

Chúng ta ở trong Hệ thống thì phải tùy theo những người lãnh đạo của Hệ thống. Họ đều là những người phát tâm hi sinh phụng hiến, không hề mưu lợi, chỉ vì lợi ích của mọi người. Thầy Vọng Tây mong rằng tất cả các cô giáo của Hệ thống hãy điều tra xem trong các lãnh đạo của Hệ thống, ai là người tư lợi. Nếu không có ai như vậy thì hãy nghe theo lời họ, làm theo lời họ. Cuộc đời này chúng ta không dễ gì may mắn gặp được họ.

Phan duyên, cưỡng cầu, làm theo ý mình thì dù là nghiệp thiện hay nghiệp ác, nếu cố phan duyên mà làm thì vẫn phải nhận quả báo. Trái với tánh đức thì sẽ bị phiền não. Tùy duyên thì nghiệp thanh tịnh, chắc chắn không có phiền não. Trong tịnh nghiệp không có quả báo của ba đường ác.

Phật Bồ Tát không nhiều chuyện, không phan duyên, làm vô điều kiện, làm vì chúng sanh, tuyệt đối không tự tư tự lợi, không tham sân si mạn. Chỉ vì chúng sanh không tin các Ngài nên tự mình chuốc lấy phiền não. Thế gian này người tốt mà vẫn bị ghét vì người tốt phơi bày cái xấu của họ.

Hòa thượng dạy: Làm thế nào học Phật mới như pháp? => Thân tâm thế giới phải buông xả! Pháp thế gian và pháp xuất thế gian đều phải buông xả, không dính mắc! Làm tất cả mọi việc đều vì lợi ích chúng sanh.

Buông xả tập khí của chính mình! Càng buông xả bao nhiêu, càng tự tại bấy nhiêu. Người tốt đúng nghĩa luôn vì lợi ích của cộng đồng, xã hội mà làm. Chúng ta phải hiểu được lúc nào cần áp dụng, tùy duyên ứng dụng, tùy duyên vì lợi ích mọi người mà linh hoạt ứng dụng.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!